

24 év után ismét a Honvéd a magyar bajnok

Úgy tartják, hogy Magyarországon két dolog van, amihez mindenki ért: a foci és a politika. Lehet, hogy ez külön-külön igaz is, de ha a kettőt összeboronáljuk, már árnyaltabb képet kapunk. Amióta a kormány kiemelt ágazatként tekint a sportra, azon belül pedig külön is privilegizált helyzetet élvez a futball, megsokasodtak a szurkolói pletykák. Sokan vannak, akik a különböző internetes fórumokon, közösségi felületeken kényszeredetten igyekeznek bebizonyítani, hogy a politika dönti el, melyik csapat legyen a bajnok, melyik csapat essen ki, mely csapatnál ki legyen az edző vagy a középcsatár. Egyes helyeken már-már beteges mértékeket ölt a politika (közelebbről a Fidesz, valamint Orbán Viktor) és a labdarúgás állítólagos összefonódásának keresése. Külön pikantériája az ügynek, hogy ezek az emberek minden végeredmény esetén képesek megtalálni a politikai kéznyomot az adott eredményen. A most véget ért bajnokság klasszikus példája ennek, de egyben bizonyítéka annak is, hogy szerencsére továbbra sem a nagypolitika szintjén, hanem a zöld gyepen dőlnek el labdarúgásunk lényeges kérdései.

A pontvadászat kezdetén mindenki a Ferencváros aranyérmét vizionálta, mondván: Kubatov Gábor klubelnök – aki egyben a Fidesz pártigazgatója is – már előre „lezsírozta” Orbánnal az aranyérem kérdését, ráadásul a közhangulat szempontjából is jót tesz, ha a legnépszerűbb magyar csapat sziporkázik. A jól felépített elmélet azonban már a nyár legvégére dugába dőlt: a Fradi ugyanis pocsékul kezdte a szezont, azonnal kiesett a nemzetközi kupából és már a bajnokság első harmadában tekintélyes hátrányba került. A suttogók számára ez nem jelentett problémát, hamar megtalálták a magyarázatot. Orbán Viktor kedvenc csapata a Videoton, s mivel az előző bajnokságot a Fradi nyerte meg, így a paritás elve alapján most a Vidinek kell nyernie. Sokáig úgy tűnt, hogy a Videoton valóban a legfőbb aranyvárományos lesz, ám egyszer csak besettenkedett a képbe a Vasas és a Honvéd. A jól értesültek nem zavartatták magukat, egyrészt nemigen hitte senki, hogy sokáig versenyben lesznek, másrészt azt tartották, hogy ez a hatalom érdeke, hiszen így legalább nem lóg ki annyira a lóláb. A Honvéd azonban

csak nem akart lemaradni, sőt kisvártatva a vezetést is átvette a tabella élén, és nem tűnt úgy, hogy ki akarnának fulladni.

A „szakértők” ezért kényszeredetten a tabella aljára kezdtek inkább figyelni. A már régen biztos kieső Gyirmót mellett a másik kieső kilétét kezdték el tippelgetni. Elsőként a Diósgyőr veszét prognosztizálták, hiszen egyrészt kirúgták a Fidesz-párti hírében álló Horváth Ferenc vezetőedzőt, másrészt a tulajdonos, Leisztinger Tamás közismerten nem kormánypárti irányultságú. Amikor azonban Bódog Tamás kinevezésével a DVTK felébredt Csipkerózsika-álmából, a pletykálók már a Mezőkövesd kiesését jelezték előre. Ennek okaként azt mondták, hogy Tállai András klubelnöknek – hogy NAV-vezetői állását megmentse – el kell fogadnia, hogy Orbán Viktor nem akarja az élvonalban látni a kis szurkolói bázissal rendelkező matyóföldieket. Felmerült a Debrecen esetleges „kiejtése” is, mondván, a tulajdonosnak nem tetszett, hogy elveszítette kaszinói nagy részét. Eközben és mindezekkel párhuzamosan egyértelmű volt a jól értesültek álláspontja: az MTK-t nem hagyják majd kiesni, hiszen egyrészt most avatták fel a csapat vadonatúj stadionját, másrészt pedig a klubelnök, Deutsch Tamás személye és Orbán Viktorhoz fűződő barátsága is garanciának tűnt a bennmaradásra.

Így érkezett el az utolsó forduló, amelyet ismét megelőztek a szokásos pletykák. Eszerint a Videoton – ha kell, akkor bírói segítséggel is akár, de – legyőzi a Honvédot Kispesten, mert „odafent” eldöntötték, hogy a Fehérvárnak kell bajnoknak lennie, a Paks pedig „lefekszik” majd az MTK-nak, hogy a kék-fehérek megőrizhessék élvonalbeli tagságukat. A rég látott nagy érdeklődés mellett lezajlott záróforduló alaposan rácăfolt az Orbán-fóbiás okoskodókra. A Honvéd Eppel Márton remek góljával legyőzte a meglepően keveset mutató Vidit, és ezzel a kispestiek 24 év után ismét felültek a magyar labdarúgás trónjára. Az alsóházban pedig a Paks – annak ellenére, hogy számára már nem volt érdemi tétje a meccsnek – elrabolt egy pontot az életéért küzdő MTK-tól, így – új stadion ide, Deutsch Tamás elnöksége oda – jövőre a másodosztályban találkozhatunk majd a kék-fehérekkel.

A most véget ért pontvadászat tehát nem csupán azt mutatta meg, hogy a középszerű légiósok helyett érdemes bizalmat szavazni a saját nevelésű, fiatal, magyar játékosoknak, amint azt Kispesten is tették, de azt is, hogy fölösleges politikai befolyást és miniszterelnöki ármánykodást keresni mindenütt. A magyar futballban hála Istennek továbbra is a pályán dőlnek el a fontos dolgok.

Lehet, hogy mégsem ért mindenki a focihoz és a politikához Magyarországon?

A pályán dőlt el

Írta: Kovács Attila
2017. június 06. kedd, 20:48 -

Kovács Attila